

„Umysł nie jest naczyniem, które trzeba napełnić lecz ogniem, który trzeba rozniecić” PLUTARCH Z CHERONEI

WYWIAD Z DORADCĄ ZAWODOWYM Z SP BOBOLICE ANNA KUROPATNICKĄ

Od kiedy na terenie Gminy Bobolice działa Gminne Centrum Kariery?

Gminne Centrum Kariery uruchomiono z początkiem roku szkolnego tj. 4 września 2017r., natomiast oficjalne, uroczyste otwarcie odbyło się 18 października 2017r. w hali widowiskowo-sportowej CESiR w Bobolicach. Biuro mieści się w gabinecie nr 103 w budynku Szkoły Podstawowej im. H. Sienkiewicza w Bobolicach przy ul. Głowackiego 7 d

W jakim celu zostało powołane GCK, czym się zajmuje i skąd u nas w gminie taki pomysł?

Nadrzędnym celem GCK jest przygotowanie młodzieży do podjęcia trafnej decyzji o dalszym kształceniu i przyszłej aktywności zawodowej oraz przygotowanie rodziców uczniów do efektywnego wspierania dzieci w podejmowaniu decyzji edukacyjno-zawodowej. Z uwagi na dużą dynamikę zmian zachodzących na rynku pracy, doradztwo zawodowe jest obszarem na który jest obecnie coraz większe zapotrzebowanie wszystkich ludzi, a szczególnie ludzi młodych. Reforma edukacji nakłada na szkoły obowiązek organizacji zajęć z doradztwa zawodowego we wszystkich klasach VII i VIII SP, tematyka ta kontynuowana jest także w klasach II i III w oddziałach gimnazjalnych. To priorytetowe zadanie określone przez MEN. Tak więc pomysł zrodził się z potrzeby czasów w jakich żyjemy, jak również z faktu, że w gminie jest doradca zawodowy (co nie jest tak powszechne w Polsce) w mojej osobie, który może realizować zadania, nie tylko w miejscowej szkole podstawowej, ale również w szkołach podstawowych w Dargini, Kłaninie i Drzewianach. Cieszę się że projekt, który przedłożyłam p. Burmistrz spotkał się z jej pełną aprobatą. Ideą naszego centrum kariery jest tworzenie warunków ułatwiających młodzieży dostęp do usług rynku pracy. Poprzez objęcie uczniów, nauczycieli i rodziców kompleksowym wsparciem w postaci zaplanowanych zajęć dotyczących orientacji zawodowej, zabezpieczamy potrzebę młodzieży dostępu do profesjonalnej pomocy usytuowanej blisko ucznia - czyli w szkole. W realizacji działań służących osiągnięciu celów

przyjętych w programie duży nacisk kładę na rolę rodziców, którzy posiadają ogromną siłę oddziaływania na osobowość młodego człowieka, a ich rola jest szczególnie widoczna w ważnych momentach jego życia. W wyniku współpracy szkoły z rodzicami w zakresie pomocy uczniom w planowaniu kariery zawodowej i szkolnej będą oni potrafili wspierać dziecko w poszukiwaniu własnej drogi zawodowej, skutecznie motywować, uczyć samodzielności, wzmacniać i utwierdzać w trafnym wyborze zawodu szkoły średniej. Bardzo cenię sobie dotychczasową współpracę z rodzicami i wierzę, że będzie ona owocna.

Jaka jest oferta GCK i do kogo jest skierowana?

Nasza oferta skierowana jest przede wszystkim do uczniów i ich rodziców, ale również do nauczycieli i wychowawców SP gminy Bobolice. Obejmuje:

- Zajęcia lekcyjne, zajęcia grupowe i indywidualne porady. Odbywają się one z wykorzystaniem metod aktywnych, z zastosowaniem nowoczesnej technologii np. konferencje na żywo za pośrednictwem Internetu.

- Tworzeniem portfolio - metody polegającej na zbieraniu do teczek materiałów o tematyce zawodowej tj. ankiet, kwestionariuszy odpowiedzi, ćwiczeń, quizów, arkuszy, krzyżówek, zdjęć, zgadywanek, wykresów, grafów. Wymaga to systematycznego zbierania porządkowania zdobytych informacji. Umożliwia planowanie, organizowanie i ocenianie własnego uczenia się.

- Organizację spotkań z przedstawicielami różnych zawodów, z przedstawicielami szkół średnich i wyższych.

- Organizację wycieczek do zakładów pracy, szkół średnich, udział w targach edukacyjnych.

- Współpracę z instytucjami wspierającymi wewnątrzszkolny system doradztwa zawodowego takimi jak: Wojewódzki Urząd Pracy, Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej, Powiatowy Urząd Pracy, Referat Urzędu Pracy w Bobolicach, lokalni przedsiębiorcy, ośrodki promujące rozwój- Biblioteka Miejska i Dom Kultury.

- Gromadzenie i udzielanie infor-

Anna Kuropatnicka – doradca zawodowy z SP Bobolice.

Fot. Renata Jarzyńska

macji o lokalnym, krajowym i europejskim rynku pracy oraz możliwościach rozwoju i kształtowania drogi edukacyjnej i zawodowej.

- Zapoznanie z alternatywnymi możliwościami kształcenia dla młodzieży z problemami zdrowotnymi, emocjonalnymi i niedostosowaniem społecznym.

- Organizację wojewódzkiego konkursu dotyczącego orientacji zawodowej.

- Doradcze spotkania z rodzicami uczniów.

- Prezentację szkoły i wewnątrzszkolnego systemu doradztwa zawodowego w środowisku lokalnym i regionie.

Pragnę dodać, że praca doradcy zawodowego nie polega na udzieleniu jednej konkretnej uniwersalnej dla każdego informacji. To proces doradczy, podczas którego uczeń otrzymuje:

- pomoc w zakresie określenia własnych predyspozycji i umiejętności zawodowych,

- pomoc w podejmowaniu decyzji zawodowej, planowaniu kariery, wyborach edukacyjnych,

- udzielanie informacji o rynku pracy, zawodach.

A skoro jest to proces, to doradca zawodowy powinien towarzyszyć młodzieży w szkole. Obserwować ich sukcesy, zainteresowania i problemy.

Oferta jest bardzo bogata. W takim razie, jakie korzyści płyną ze współpracy z GCK?

Przejsie ze świata edukacji do świata pracy jeszcze nigdy nie wiązało się z tyloma trudnościami. Dlatego władze samorządowe naszej gminy wychodząc naprzeciw aktualnym wyzwaniom, rozumiejąc jak ważne jest to, by w szkołach podstawowych naszej gminy młodzież wspierała doradca zawodowy, zdecydowały o otwarciu GCK. W myśl zasady, że lepiej zapobiegać niż leczyć, doradztwo zawodowe powinno być prowadzone w każdej szkole. Obliczono, bowiem że straty dla gospodarki związane z przekwalifikowaniem zawodowym, zasiłkami dla bezrobotnych osób, które niewłaściwie wybrały zawód, są ogromne. Także poważne są skutki osobiste ludzi, którzy niewłaściwie wybrali zawód i męczą się na swoim stanowisku pracy- często chorują, popadają w depresję, uzależnienia. Po prostu są nieszczęśliwi. Bardzo ważną korzyścią działań doradcy jest umo-

żliwienie uczniom samopoznania oraz nabycia umiejętności rozumienia innych ludzi i otaczającego ich świata, pełnego szybkich zmian. Wymaga on od młodego człowieka bycia aktywnym i elastycznym. Wbrew pozorom nie każdy nastolatek posiada te cechy. Co więcej, często żyje bezrefleksyjnie. To najlepszy dowód na to, że współczesna młodzież potrzebuje szeroko zakreślonego wsparcia w stawianiu się dorosłym. Można śmiało powiedzieć, że poradnictwo zawodowe stało się w XXI wieku poradnictwem całościowym, którego korzyścią jest nabycie umiejętności radzenia sobie z sytuacjami trudnymi i przezwyciężanie barier, stojących na drodze do celu. Młody człowiek uczy się sprawnie komunikować i działać, planować własną przyszłość, panować nad emocjami, poznaje swoje mocne i słabe strony, kształtuje osobowość. Staje się odpowiedzialny za własny los. Jest świadomy konieczności ciągłego rozwoju. Doradztwo ma dziś na celu pomoc w „stawianiu się dorosłym”, dojrzałym w sensie zawodowym i społecznym. Dzięki wnikliwej analizie rynku pracy doradca jest w stanie w pewnym stopniu przewidzieć przyszłe zapotrzebowanie na konkretne zawody. Może zaproponować odpowiednie programy wsparcia. Pomaga w poznaniu siebie i podjęciu świadomej decyzji - planowania ścieżki edukacyjno-zawodowej, kariery nie tylko w wymiarze lokalnym, ale coraz częściej również globalnym. Dlatego też głównym zadaniem dzisiejszej szkoły powinno być przygotowanie młodych ludzi do wyzwań rynku pracy - niestabilnego, zmiennego, nieprzewidywalnego. Zapraszam serdecznie wszystkich zainteresowanych do odwiedzenia strony internetowej GCK www.szkoła.bobolice.pl zakładka Gminne Centrum Kariery.

Pani Anno dziękuję za rozmowę. Życzę samych sukcesów nie tylko Pani ale również wszystkim uczniom korzystającym z oferty Centrum. Wszystkie bieżące materiały dotyczące Centrum dostępne są w zakładce Gminne Centrum Kariery na naszej stronie gminy www.bobolice.pl.

Historia zapisana w zabytku

Jednym z cenniejszych zabytków, który trafił w tym roku do muzealnych zbiorów, jest metalowy mikroskop ofiarowany przez panią Annę Malazdrę z Bobolic. I to mikroskop nie byle jaki, nie tylko ze względu na wartość zabytkową.

Jest to produkt legendarnej niemieckiej firmy Ernst Leitz K. G. Wetzlar, obecnie znanej pod nazwą Leica. Korzenie marki sięgają 1849 r., kiedy to młody i utalentowany mechanik pasjonujący się matematyką - Carl Kellner założył w Wetzlar, malowniczej i słynącej ze uzdolnionych rzemieślników miejscowości położonej 70 km na północ od Frankfurtu, instytut optyczny. Jego celem była produkcja teleskopów wyposażonych w ortoskopy okular achromatyczny własnego projektu. Wkrótce instytut zaczęły opuszczać również pierwsze mikroskopy. Ich produkcja była na tyle opłacalna, że od 1855 r. stała się jedyną domeną firmy. Po śmierci Carla Kellnera w tym samym roku instytut przejął jego wieloletni współpracownik - Friedrich Christian Belthle. W 1865 r. zatrudnił on

wego pracownika - optyka Ernesta Leitz, który po czterech latach pracy stał się jedynym właścicielem firmy, sygnowanej odtąd własnym nazwiskiem. Marka słynęła z precyzji i dbałości o szczegóły, które przeszły do legendy. W końcu sam Leitz na początku swojej kariery zajmował się dopracowywaniem jakości produkcji. Pod jego kierownictwem przedsiębiorstwo bardzo dynamicznie się rozwijało. Do 1912 roku wyprodukowano w nim blisko 150 tysięcy mikroskopów najwyższej jakości. Na naszym ekspozycie wybito numer 178027. Na podstawie dostępnych wykazów numerów seryjnych, można określić, że powstał około 1918 r.

Zanim mikroskop trafił do muzeum, przeżył długą drogę. Jego historia jest warta zapamiętania, a zawdzięcza ją człowiekowi, który ją w nim na trwałe zapisał. Zabytek należał do Stanisława Sienkiewicza, weterynarza mieszkającego w Sobotnikach na terenie Grodzieńszczyzny. Człowiek ten niejednokrotnie w czasie II wojny światowej narażał swoje życie, lecząc konie

Fabryka E. Leitz w Wetzlar, 1909 r., źródło: www.ernst-leitz-wetzlar.de/historie.htm

Fot. Archiwum Muzeum Regionalnego w Bobolicach

walczących ze sobą wojsk -niemieckich i rosyjskich. Opatrywał również konie polskich partyzantów. Niestety z powodu słabego stanu zdrowia nie dożył końca wojny. W 1959 r. mikroskop wraz z żoną weterynarza Kamilą i ich dwoma synami - Stanisławem i Józefem przyjechał do Szczecinka jednym z ostat-

nich pociągów repatriacyjnych w ramach drugiej fali przesiedleń ludności polskiej z Kresów Wschodnich. Kamila Sienkiewicz była siostrą Albiny Biblis, babci pani Anny Malazdry. Składamy Pani serdeczne podziękowania za przekazanie zabytku do naszego muzeum.

SANDRA FIR

100-letni zabytek legendarnej marki E. Leitz. Fot. S. Fir